

Zsolt. 32.

Az igaz bűnbánó boldogsága és reménysége

Zsolt. 32,1

Dávid tanítása.

Boldog az, a kinek hamissága megbocsátott, vétke elfedeztetett.

Zsolt. 32,2

Boldog ember az, a kinek az Úr bűnt nem tulajdonít, és lelkében csalárd-ság nincsen.

Zsolt. 32,3

Míg elhallgatám, megavultak csontjaim a napestig való jajgatás miatt.

Zsolt. 32,4

Míg éjjel-nappal rám nehezedék kezéd, életerőm ellankadt, mintegy a nyár hevében. Szela.

Zsolt. 32,5

Vétkemet bevallám néked, bűnömet el nem fedeztem. Azt mondtam: Bevallom hamisságomat az Úrnak – és te elvetted rólam bűneimnek terhét. Szela.

Zsolt. 32,6

Azért hozzád fohászkodjék minden kegyes, alkalmas időben. Bár a nagy

vizek áradnának, nem juthatnak azok el ő hozzá.

Zsolt. 32,7

Te vagy oltalmam, te mentesz meg veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömeivel! Szela.

Zsolt. 32,8

Bölcscsé tesznek és megtanítlak téged az útra, a melyen járj; szemeimmel tanácsollak téged.

Zsolt. 32,9

Ne legyetek oktalanok, mint a ló, mint az öszvér, a melyeknek kantárral és zabolával kell szorítani az állát, mert nem közelít hozzád.

Zsolt. 32,10

Sok bánata van a gonosznak, de a ki bízik az Úrban, kegyelemmel veszi azt körül.

Zsolt. 32,11

Örüljete az Úrban, vigadozzatok ti igazak! Örvendezzete mindnyájan ti egyeneslelkűek!